

καὶ τῆς Βασιλίσσης Ὀλγας, αἵτινες θὰ κοσμήσωσι τὴν βασιλικὴν Πινακοθήκην τῶν Ἀρακτόρων τῆς Κοπεγχάγης.

— «Η περίφημος εἰκὼν ἡ «Παρθένος τῶν ἀνδέων», ἡ δούλια ἀποδίδεται εἰς τὸν Λεονάρδον δὲ Βίντοις ἡγούμασθη ἐν Πετρούπολει ἀπὸ τὸν Τσάρον ἀντὶ 275,000 φράγκων, ἵνα κοσμήσῃ τὸ μουσεῖον «Ἐρμετάξ».

— «Ο Κερκυραῖος ζωγράφος κ. Λυκ. Κογεβίνας, νέος καλλιτέχνης ἐν Εὐρώπῃ σπουδάσας, ἀλλ᾽ ἔχων δίλιαν ἀτομικότητα, διωργάνωσεν ἐν τῷ «Παρνασσῷ» ἔκθεσαν τῶν ἔργων του. Καὶ ποδὸς διετίας εἶχεν ἐκθέσην εἰς τὸ Ζάππειον πάνακας, ἀλλ᾽ ἥδη, συγκεντρωμένον τὸ ἔργον του, δίδει πλήρη ἰδέαν τοῦ ταλάντου του. Οἱ πλεῖστοι πάνακες εἶναι τοπεῖα Κερκύρας. Ἀθηνῶν καὶ Βρεττάνης τῆς Γαλλίας, δύον ἐπὶ μακρὸν ἔχοντες δικαίωσην τοῦ καλλιτέχνης. «Ἐξετέθησαν καὶ 4 προσωπογραφίας, δύλιγαν θαλασσογραφίαν καὶ πολεμικά εἰκόνες, ἐν οἷς ἀπονικτεῖ τοῦ «Ἀργυροκάστρου» διάβασις βιωδαῖσθαι μὲ τουρκικὰ λάφυρα διὰ Μακεδονικῶν ποταμῶν, κατασκήνωσις Ἑλλ., στρατοῦ. Εἰς τὰ ἔργα του κνωμαζεῖ μία ἀβρότητη ἀντιλήψεως, εἰς τὸ γραμματισμὸν μία νεωτεριστικὴ τάσις, εἰς τὸ σύνολον μία ἔξιδανίκευσις.

Πολλὰ ἔργα ἡγούμασθαι, ἐν οἷς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἡ Ἀρρόπολις ἦσε τρεῖς ἀπόγειες δρωμένη εἰς τρεῖς ἑστέρας (καὶ ἄλλα τοιαῦτα τοιμερεῖς εἰκόνες ἐκτίθενται), τὸ «Ἀργυρόκαστρον» καὶ ἡ «Κερκυραῖκὴ βραδυνά», ὑπὸ τοῦ πολύκηπος Νικολάου ὁ Ἀγ. Αημήτους καὶ τὸ Μαρτοῦκι τῆς Κερκύρας, ὑπὸ τοῦ πολύκηπος Χριστοφόρου τὸ Φρούριον Κερκύρας. Πρὸς τούτους δὲ κ. Μελᾶς ἡγόρασε τὸν «Κατανλισμὸν ἐπὶ Φιλιππαδίῳ», ἡ κ. Μοντοπούλου τὸ Φρούριον Ἰωαννίνων, ἡ κ. Τομπάζη Ψαράδικες βάροντες, ἡ κ. Παπᾶ τὸ χωρίον Μπιέρβη τῆς Γαλλίας, ὁ κ. Θεοχαρόδης τοία τοπεῖα τῆς Βρεττάνης καὶ ἄλλους πάνακας οἱ κ. κ. «Ἄραβατινὸς καὶ Πασπάτης.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀπεβίωσεν διάσημος ἀστρονόμος Λαβίδ Ζάλ, εἰς ἡλικίαν 70 ἐτῶν, διευθύνας ἐπὶ 250 ἑτη τὸ ἀστεροοκοπεῖον τῆς Καλῆς Ἐλωίδος. Εἰς αὐτὸν ὅψειλεται τὸ μηχάνημα πρὸς φωτογράφησιν τῶν κομητῶν.

ΜΟΥΣΙΚΗ

— «Η «Ἀθηναϊκὴ Μαρδολινάτα» ἔδωσε δευτέρων οντανίλιαν εἰς τὸ Βασιλικόν, μετά χορωδίας, ἥτις ἔγαλε τὴν «Ἀνοιξάτικην ἀγήρη», τομαπέ τοῦ κ. Ροδίου, καὶ τὸ δημιῦρος «Τοῦ Κίτουν ἡ μάννα».

— «Ἐτοῦ τὸ Βασιλικὸν ἔδόθη οντανίλια ὑπὸ τῆς «Ἐνώσεως τῶν Ἐλλήνων φοιτητῶν» διὰ τὰς οἰλογενείας τῶν ἐν τοῖς πολέμοις πεσόντων φοιτητῶν. Συμμετέσχον ἡ κ. Καμπανάρη, μικρὸς ὀρχήστρας ἐκ γνωστῶν καλλιτεχνῶν, δὲ κ. Πολέμης ἀπήγγειλε ποιμάτα.

— «Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἡ καθηγήτρια τῆς Παιδαγωγικῆς μουσικῆς ἐν τῷ ἐνταῦθα Ωδείῳ δεσπ. Μελπ. Λογοθέτου ἔδωσε οντανίλιαν. Διεκδίθη ἡ αἰσθητικὴ διαρρόθμοις τοῦ προγράμματος της, δύον καὶ ἡ νίντυσιτέ κατὰ τὴν ἐρημητίαν τῶν μεγάλων μουσικῶν.

— «Η β' οντανίλια τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ωδείου 'Αθηνῶν ἥχισε μὲ τὴν μεγάλην Συμφωνίαν εἰς δο μεῖζον τοῦ Μπετόβεν γραφεῖσαν πρὸ 113 ἐτῶν. Ο καθηγητής κ. Μπονοταντοῦ οντοδείᾳ τῆς ὀρχήστρας μὲ πολλὴν τέχνην καὶ διηγώτερον αἰσθητικὸν ἔξειτέλεσε τὸ Concerto εἰς soli ἔλασσον τοῦ Μπρούνχ. Ἐπαίχθη κατόπιν τὸ ουμφωνικὸν ἔργον τοῦ Βάγνερ «Σίγφονη» εἰδύλλιον, τὸ δόποιον καὶ ἄλλοτε ἔπαιξεν ἡ ὀρχήστρα τοῦ Ωδείου. Ο νέος καθηγητής τοῦ εὐθναύλου κ. Μπράχμαν, οντοδείᾳ καὶ οὗτος τῆς ὀρχήστρας ἔπαιξε τὸ Concerto εἰς la μεῖζον τοῦ Μόζαρτ, κατορθώσας μὲ τὸ ἀχάριστον ὁραγόν του τὰ μᾶς δώσῃ βαθεῖαν

ἐντύπωσιν καλλιτεχνικῆς ὄντως ἐκτελέσεως. «Π «Πρόσκλησις εἰς στρόβιλον» τοῦ Βέμπερ κατὰ διασκενήρη τοῦ Μπέρλιος ἐσκόρπισε μίαν ἐλάφρων χάρων εἰς τὸ βαρόν τοῦ προγράμματος. «Η ωραίοτέρω συμφωνία, ἡ δούλια ὑπῆρξε καὶ ἡ τελειότερον ἐκτελεσθεῖσα ἡ τοῦ δ. Μακάριους χορὸς» τοῦ Σαίν Σάρς, ἀπὸ τὰς πακκιτέρας ἐμπνεύσεις τοῦ Γάλλου μουσικογόνου. «Έχει γοραφῆ ἐπὶ στίζων τοῦ Cazalίς καὶ παριστὰ βακχικόν χορὸν σκελετῶν ἐν ὧρᾳ μεσηντίου. «Η ἐνοχγάνωσις εἶναι λεπτοτάτη καὶ ἀξιοθάρματος ἡ χορῆσις τοῦ ἐνιοφόρου εἰς τὴν ἀπομίμησιν τοῦ τριγμοῦ τῶν ὀπών.

Τα τετράχορδα, χροδισμένα κατὰ πέμπτας ἡλιατικούς, προκαλοῦν γλήν, διαν δὲ διοράσσει φθάνει εἰς τὸ καταρόμυφον, δὲ δεξύναλος ἐπλέμπει τὴν λιγέσταν φωνήν τοῦ ἀλέντορος, διαν ὑπερφώσεις ἡ πρωτία καὶ διὰ βαθμιαίας τεχνικῆς ἐλαττώσεως τῶν ὥρων οἱ σκελετοὶ ἐξαφανίζονται εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.

«Η δοχήστρα πλήρης εἰς τὰ ἔγχορδα καὶ πνευστὰ ὄγαρα, φαίνεται ὑπεροῦσα πιὼς εἰς τὰ χάλκινα. Ως πρὸς τὸν καταρτισμὸν τοῦ προγράμματος, δένιν θὰ ἡτο δινατάν νὰ χωρισθῇ τὸ κλασικὸν μέρος ἀπὸ τὸ τῶν γεωτρέων μουσικῶν;

— «Υπὸ τοῦ Ωδείου 'Αθηνῶν, προεκηρούχθη δεύτερος «Ἀβερώφειος» μουσικὸς ἀγών, πρὸς σύνθεσιν μουσικῆς χοροδίας, τῇ οντοδείᾳ ὀρχήστρας.

Οἱ δοῦι τοῦ διαγονισμοῦ εἰσίν:

«Η χοροδία ἡτις δύναται τὰ περιλαμβάνη καὶ μορφ-

Μιχαήλ Βαρούνης